

OLVASÓINK ÍRTÁK

Köszönöm július 5-én kelt kedves sorait és a mellékelten küldött Füredi História két számát. Ezeket nagyon érdekesnek találtam, mert több cikk azokról az évekről számol be, – objektív, pontos módon, – mikor még én is ott éltem és a megemlélt emberek nagy részét ismertem.

Csak az egyik cikk adataival vannak nehézségem: a Füredi História VII évf. 1. sz.-ban megjelent „Antalóczy Zoltán professzor emlékei” című cikk szerint az 50-es évek előtt a Szívkórháznak (régii Erzsébet Szanatóriumnak) nem volt röntgene, EKG-ja, laboratóriuma stb. A füredi történelem pontosabb megőrzése céljából a következő megjegyzéseket szeretném csatolni:

A Szanatóriumban születtem és ott töltöttem életem első két évtizedét, és én a következőkre emlékszem:

1. Röntgen: A főbejáratnál jobbra volt a földszinti folyosó, aminek baloldalán egymás mellett volt a laboratórium, elektroterápia, Siemens röntgen berendezés, EKG, Dr. Miklovicz Dezső sebészeti rendelője és fotólaboratóriuma, stb. Dr. Horváth Ferenc volt a röntgenorvos az első világháborútól kb. 1932-ig, amikor kiment (vagy helyesebben mondva visszament) Amerikába, és a George Washington egyetemen a kardiológia nagyhírű professzora volt az ötvenes évek végéig.

Eltávozása után Dr. Martos István lett az Erzsébet Szanatóriumban a röntgenorvos. Eddig ő is szívorvos volt, de most néhány hónapra fölment Budapestre az egyik belgyógyászati klinikának

(nem emlékszem, melyik) röntgen osztályára ahol unokatestvérem, Dr. Konz Lajos röntgenológus alatt kapta továbbképzését radiológiában. Konz Lali aztán sokszor lejött a Szanatóriumban segíteni és helyettesíteni.

2. EKG: erről is vannak élénk emlékeim: 46-ban valami baj volt az EKG gép tükrével és én vittem föl Pestre egy üzemhez az aktatáska nagyságú műszert, ahol megjavították. Akkor a nagy infláció miatt a pénz értéke naponként, sőt óránként süllyedt, így elvittem anyámnak egy kis aranyláncát és abból 10 millimétert levágtak, így fizettem érte. Ez az EKG még fotópapírt használt, amit sötétszobában elő kellett hívni és fixálni, mint egy fényképet. Mindez manapság régimódinak hangzik, de nem szabad elfelejteni, hogy ennyi év után a tudománynak minden ága fejlődött, nagyon megváltozott.

3. Laboratórium: A laboratórium az egyetlen, amit magam is meg tudok ítélni, mivel én vegyészmérnök vagyok. Visszagondolva, ma primitívnek tartom az 1947-es laboratóriumot, az akkori idők tipikus „nedves” laboratóriumi berendezéseivel – de csak az volna a csoda, ha ez nem így lenne.

2007. július 24.

Tisztelettel:
(Ifj.) Schmidt Ferenc

**Kedves Olvasóinknak
Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és
Boldog Új Esztendőt kíván
a Szerkesztőség**

